

[Niels Westerby.]

til køb af tredjeprioritetsinstitutternes obligationer. Men her vil jeg spørge: hvorfor skal det netop være tredjeprioritetsinstitutter? Hvorfor skal det ikke være obligationer i al almindelighed? Alle obligationer går jo med til at finansiere boligbyggeriet. Det kan vel i og for sig være ligegyldigt, om det er kreditforeninger eller hypotekforeninger eller om det er tredjeprioritetsinstitutter. Hvorfor lave en sådan restriktiv begrænsning?

For det andet vil jeg mene, at de 37½ pct. er alt for lidt. Det vil jo betyde, at i det første år lejeforhøjelserne løber, vil der kun blive 37 mill. kr. til at købe obligationer for. Når vi nu ved, at der hvert år sendes for ca. 5 milliarder kr. eller ca. 5.000 mill. kr. obligationer ud på markedet, som skal efterspørges, for at vi kan få finansieret byggeriet her i landet, så er 37 mill. kr. jo ikke meget til at sikre en efterspørgsel af disse obligationer. Ganske vist vil der i det andet år af den periode, der vil komme til at løbe, blive 75 mill. kr., det tredje år vil der blive ca. 112 mill. kr. og det fjerde år ca. halvanden hundrede mill. kr. Jeg må derfor retfærdigvis erkende, at henimod slutningen af 9 års perioden vil der blive betragtelige beløb til at efterspørge obligationer. Men i de første 3-4 år vil det pengebeløb, som er til rådighed til køb af obligationer, være så ringe, at det næppe vil få nogen nævneværdig indflydelse på renteniveauet, dermed på finansieringen af nybyggeriet og dermed på lejeniveauet i nybyggeriet. Det vil jeg også gerne have lov til at kritisere.

Endelig vil jeg mene, at man i dette forlig har været for god ved grundejerne. Jeg mener, man faktisk har været alt for god ved grundejerne. Ikke fordi jeg ikke under grundejerne noget — jeg ser med den største venlighed på grundejerne, som jeg ser på alle andre grupper af menneskene — men jeg tror, det har sin meget store betydning, at de lejere, som kommer til at betale mere i leje i de kommende år, føler, at de har en sikkerhed for, at denne forhøjede leje også virkelig går til at skabe nybyggeri, til at skabe tag over hovedet på deres egne børn, kunne man sige. Den fornemmelse vil man ikke få nu, og jeg tror, det er en fejl, at man i virkeligheden

reserverer først en fjerdedel til grundejerne, så en fjerdedel til vedligeholdelse, som altså for en stor dels vedkommende også kommer grundejerne til gode, og så 50 pct. til den fond, der skal oprettes, og som på lang sigt fuldt ud kommer grundejerne til gode. I stedet for burde det være sådan, at lejerne, når de betaler den forhøjede leje, skulle have en sikkerhed for, at forhøjelsen i højere grad gik til at finansiere nybyggeriet.

Det er også derfor, liberalt centrum har foreslået at gå en anden vej: at man med udgangspunkt i den aktuelle leje — det er nu ikke det problem, jeg vil rejse her, det aktuelle leje, for det har jeg diskuteret med den højtærede boligminister ved behandlingen af et tidligere lovforslag — skulle foretrække en række gradvise forhøjelser. Liberalt centrum har foreslået i 5 år 60 pct., og at størstedelen af dette skulle reserveres til en byggestøtteafgift, der gik direkte ind i statskassen, og som blev benyttet til køb af obligationer for at presse renteniveauet ned. Dermed ville man få en mere retfærdig balance mellem husejere og lejere, dermed ville man få sikkerhed for, at en større del af beløbene blev kanaliseret ud i finansieringen af nybyggeri, og derved vil man også få en hurtigere normalisering af boligmarkedet, som jeg tillægger den allerstørste betydning. 9 års perioden er for lang, og når 9 års perioden er slut, skal man til det igen — nøjagtig på den samme måde som i det sving, vi nu er inde i; så jeg må ærlig talt sige, at jeg ser ikke store perspektiver i de lovforslag, som her er blevet fremsat.

Liberalt centrum deltager jo ikke i udvalgsbehandlingen; derfor behøver jeg vel heller ikke at komme med nogen deklaration om, hvordan vi ville deltage i udvalgsbehandlingen, hvis vi var med; disse almindeligt holdte vendinger om en velvillig behandling i udvalget har jo ingen betydning for vort vedkommende. Jeg må indskrænke mig til at sige, at liberalt centrum ved anden behandling vil tage stilling til ændringsforslagene, måske selv stille nogle, ved tredje behandling tage stilling til selve lovforslaget, og så vil vi se, hvad der kommer ud af det til den tid. Men jeg må sige til den højtærede boligminister, og jeg vil sige det til alle de fire forligspartier, at